

दैनिक

लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

हामी बोलेर मात्र
होइन पुऱ्याएर छाड्छौं

तपाईंको अत्यन्तै जरुरी चिठी एवं पार्सलहरू
नेपाल लगायत भारत र विश्वका प्रमुख शहरहरूमा
पठाउनु परेमा हामीलाई सम्भन्नुहोस्

सुपर काइनेटिक
कुरियर्स सर्भिस

टाफिक चोक हिमालयन
बैकको साइड (सूर्य लाईफ इन्जिनेरिंग भण्डार)
गठन) फोन:- ०७१५४२५७१

वर्ष ३७ | अंक २०९ | बुटवल | २०८२ साउन ०९ गते, शुक्रबार

नेपाल संवत् ११४५ | Friday July. 25, 2025

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

लुम्बिनी सरकारको एक वर्षे उपलब्धि:

राजस्व वृद्धि, कानून निर्माण र सुशासनमा उल्लेख्य प्रगति: मुख्यमन्त्री

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

लुम्बिनी प्रदेश सरकारले एक वर्षे उपलब्धिहरूको विवरण सार्वजनिक गरेको छ । राप्ती उपत्यका देउखुरीमा बिहीबार पत्रकार सम्मेलन गरेर मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले उपलब्धिहरूको विवरण सार्वजनिक गरेका हुन् । उनले राजस्व संकलनमा उल्लेख्य सुधार, कानून निर्माण र सुशासन प्रवर्धनमा देखिने प्रगति गरेको दाबी गरे । उनले प्रदेश सरकार संघीय संरचनाको अपरिहार्य तहका रूपमा विकास हुँदै गएको स्पष्ट पारे ।

सुशासनलाई केन्द्रविन्दुमा राख्दै हामीले पाँच वर्षे रणनीतिक योजना तयार पारेका छौं, जसअनुसार राजस्व वृद्धि, पुँजीगत खर्चमा सुधार, र प्रशासनिक कार्यसम्पादनमा उल्लेखनीय प्रगति भएको छ, मुख्यमन्त्रीले भने- 'सुशासनको पाटोलाई दृढताका साथ अघि बढाइनेछ ।'

उनका अनुसार चालू खर्च कटौती गर्दै पुँजीगत खर्च बढाउने रणनीति प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन भएको छ । कर्मचारी व्यवस्थापन, मन्त्रालय र मातहतका कार्यालयहरूको कार्यसम्पादन मूल्याङ्कन र अनुगमनका लागि 'मुख्यमन्त्री ड्यासबोर्ड' स्थापना गरिएको छ, जसबाट नीतिगत तथा कार्यान्वयन पक्षमा नियमित अनुगमन हुने व्यवस्था मिलाइएको छ ।

सरकार गठन भएको एक वर्षको अवधिमा प्रदेश सरकारले ७६ बुदे उपलब्धि सार्वजनिक गरेको हो । संघीयताको संस्थागत अभ्यासमा लुम्बिनी प्रदेशले अग्रणी भूमिका खेलेको मुख्यमन्त्री आचार्यले बताए । सरकार जनताका लागि देखिने, भेटिने र सुनिने बनोस् भन्ने उद्देश्यका साथ सञ्चालन गरिएको नीति तथा कार्यक्रमहरूले प्रदेशलाई संघीय अभ्यासको 'मोडेल' प्रदेशको रूपमा उभ्याउने प्रयास गरेको उनले बताए ।

मुख्यमन्त्री ड्यासबोर्ड, किसान एप र अभौतिक सांस्कृतिक सम्पदाको विमोचन गरिएको उनले बताए । प्रदेश सरकारले स्थापना गरेको मुख्यमन्त्री ड्यासबोर्ड र प्रदेशका अभौतिक सांस्कृतिक सम्पदाको पत्रकार सम्मेलनले मुख्यमन्त्री आचार्य र उद्योग पर्यटन तथा यातायात मन्त्री प्रचण्ड विक्रम न्यौताले संयुक्तरूपमा विमोचन गरे । यस्तै कृषि, भूमि व्यवस्था तथा सहकारी मन्त्री दिनेश पन्थीले कृषि एपको उद्घाटन गरे । मुख्यमन्त्री ड्यास बोर्ड र किसान एप प्रदेश सूचना तथा सञ्चार प्रविधि प्रतिष्ठान लुम्बिनीले तयार पारेको हो ।

सरकारले भ्रष्टाचार नियन्त्रण सम्वन्धमा पाँचवर्षे रणनीतिक योजना तयार गरी कार्यान्वयनमा ल्याएको, चालु खर्चलाई घटाउँदै विकास खर्चलाई बढाउँदै अनावश्यक चालु खर्च न्यून गर्दै लिएको उपलब्धिहरूमा उल्लेख छ । यस्तै पूर्व विशिष्ट श्रेणीका पदाधिकारीलाई दिँदै आएको सेवा सुविधा समेत कटौती गरिएको, मुख्यमन्त्री र मन्त्रीहरूले पालना नुसार आचारसंहिता जारी गरी कार्यान्वयनमा ल्याइएको, प्रदेश सरकारको खर्च गर्ने क्षमता वृद्धि गरी आर्थिक वर्ष २०८०-०८१ मा कुल खर्च ६६.१४% बाट बढेर आर्थिक वर्ष २०८१-८२ मा करिब ६% ले वृद्धि भई ७२.०९% पुगेको मुख्यमन्त्री आचार्यले बताए । अघिल्लो वर्षको तुलनामा आर्थिक वर्ष २०८१-०८२ मा साढे एक अर्ब आन्तरिक राजस्व बढेर ५ अर्ब ६४ करोड राजस्व संकलन भएको आचार्यले बताए ।

यस्तै जनशक्तिको व्यवस्थापनका लागि प्रदेश निजामती सेवा ऐन र स्थानीय निजामती सेवा ऐन निर्माण गरी कार्यान्वयन गरिएको, गत एक वर्षमा ७ वटा ऐन, ४ वटा नियमावली, ४ वटा कार्यविधि तथा निर्देशिका तयार भई लागू भएका र गौरवका आयोजनामा पनि सुधार भएको उल्लेख गरे । लुम्बिनी प्रादेशिक अस्पताललाई देशकै नमूना अस्पताल बनाउने लक्ष्यका साथ १२ सय शैयाको अस्पताल निर्माणको काम तीव्र गतिमा अघि बढिरहेको र हालसम्म २७ प्रतिशत भौतिक प्रगति हाँसिल भइसकेको पाँच वर्षभित्र पूर्णरूपमा सञ्चालनमा ल्याउने योजनाका साथ प्रदेश सरकार अघि बढिरहेका मुख्य मन्त्री आचार्यले बताए । प्रदेश राजधानी देउखुरीको एकै परिसरमा प्रदेशको आफ्नै सुविधा सम्पन्न प्रशासनिक भवनहरू निर्माणको काममा ८० प्रतिशत भौतिक प्रगति हाँसिल भएको र नदी सभ्यतामा आधारित व्यवस्थित राजधानी शहरको निर्माण कार्य समेत अघि बढिरहेको उनले जनाए । राजधानी विकासअन्तर्गत नयाँ बस्ती क्षेत्रमा १५० विघा क्षेत्रफलमा ल्याण्डपुलिङ्ग अवधारणामा आयोजना सुरु हुने तयारीमा रहेको, मलमला क्षेत्रमा पनि १५० विघा क्षेत्रफलमा बहुवर्षीय योजनाअन्तर्गत आयोजना स्वीकृत गर्ने प्रक्रिया अगाडि बढाइएको, शैक्षिक क्षेत्रमा प्राविधिक शिक्षालाई प्राथमिकता दिँदै बाँकेमा लुम्बिनी प्राविधिक विश्वविद्यालय स्थापना गरी सञ्चालनमा ल्याइएको मुख्य मन्त्री आचार्यले बताए । यस्तै रामपुर-कपुरकोट सडकलाई प्राथमिकतामा राखेर प्रदेश गौरवको आयोजनाको रूपमा कार्यान्वयनमा अघि बढाइ हालसम्म कुल ४४.४० कि.मि. सडक कालोपत्रे सम्पन्न, ३.८ कि.मि. प्राग्नेल सम्पन्न भएको र २१.१५ कि.मि. सडक कालोपत्रे गर्ने तयारीमा रहेको उनको भनाइ छ ।

सडक गुरुयोजना

प्रदेश सडक सञ्जाल गुरुयोजना निर्माणगरी कार्यान्वयनमा ल्याइएको, जसअन्तर्गत २५ वटा लोकमार्ग र ५८२ वटा प्रादेशिक सडक समेटिएका र यस अवधिमा १६५ किलोमिटर कालोपत्रे, ३४ किलोमिटर ढलान, १६७ किलोमिटर प्राग्नेल र १२३ किलोमिटर कच्ची सडक निर्माण सम्पन्न भएको मुख्य मन्त्री आचार्यले बताए । यस्तै ३५ वटा मोटरवेल पुल र १७ वटा भोल्टेज पुलहरू पनि बनेका र यी पूर्वाधारबाट करिब ३० लाख जनसङ्ख्या प्रत्यक्ष लाभ पुगेको तथा १६ हजार बढीले वर्षेभरि रोजगारी पाएका उनले बताए । विकास व्यवस्थापनको कामलाई सुधार गर्न आयोजना बैंक कार्यान्वयनमा ल्याउन र विकास ऐन निर्माण गरी कार्यान्वयनमा ल्याउनेगरी प्रदेश सरकार अघि बढीरहेको बताए ।

खानेपानीतर्फ ८६ प्रतिशत नागरिकलाई आधारभूत सेवा पुगेको, एक वर्षमा १३६ खानेपानी आयोजना सम्पन्न भई १८ हजार ८ सय ७० घरधुरी लाभान्वित भएका जानकारी दिँदै उनले प्रदेश स्थापनादेखि हालसम्म ६ सय ६६ आयोजना सम्पन्न भई १ लाख ८२ हजार ८ सय ८१ घरधुरीमा स्वच्छ खानेपानी उपलब्ध भएको बताए ।

कृषि क्षेत्रमा पूर्ण यान्त्रीकरण एवम् व्यवसायीकरणलाई प्रदेश सरकारले प्राथमिकता दिएको छ । सिँचाई सुविधा विस्तारमा ठूलो प्रगति भएको छ । ९ सय७२ साना सिँचाई आयोजना सम्पन्न भई ८३८ हेक्टर क्षेत्रफलमा सिँचाई सुविधा विस्तार भएको छ । विभिन्न कृषिजन्य

उत्पादन र पशुपालनमा विशिष्ट कार्यक्रमहरू कार्यान्वयन भएका छन् । गुणस्तरीय बिउ उत्पादन र वितरणलाई उच्च प्राथमिकतामा राखिएको छ । शुलभ कर्जा तथा व्याज अनुदान कार्यक्रमबाट कृषकहरूलाई आर्थिक सहयोग गरिएको छ । केही वर्षमा लुम्बिनी प्रदेशलाई पूर्ण अर्गानिक प्रदेश बनाउनेगरी सरकारले प्राथमिकताका साथ कार्यक्रम सुरु गरेको छ ।

सामाजिक विकासमा 'मेरो विद्यालय, मेरो दाथिल्व' अभियान आरम्भ गरिएको छ । प्रदेश सरकारको सहयोगबाट ५ हजार ८ सय विद्यालय र १२ लाख ८८ हजार विद्यार्थीहरूलाई सेवा प्रदान गरिएको छ । एसईई नतिजा सुधारमा समेत उल्लेखनीय प्रगति भएको छ । २०८० मा ३७ प्रतिशत नतिजा रहेकोमा २०८१ को परीक्षामा २५ प्रतिशतले नतिजा सुधार भई उत्तिर्ण प्रतिशत ६२ पुगेको छ ।

२० वटा सामुदायिक विद्यालयमा विद्यालय स्वास्थ्य कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको छ । प्रदेशभरका ६ हजार ४ सय ९० जना लक्षित वर्गका बालबालिकालाई छात्रवृत्ति प्रदान गरिएको छ । सिमान्तकृत, दलित, मुक्त कमेया, कमलहरी, अपाङ्गता भएका विद्यार्थीहरू तथा कक्षा ११ र १२ मा विज्ञान विषय अध्ययन गर्ने विद्यार्थीहरूलाई छात्रवृत्तिबाट लाभान्वित बनाइएको प्रदेश सरकारको शिक्षा, विज्ञान, युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयले जनाएको छ । प्रदेशले १ हजार ७ सय १० जनालाई व्यावसायिक तथा सीपमूलक तालिम पनि प्रदान गरेको छ । प्रदेशमा एक वर्षको अवधिमा ३९० नयाँ कक्षाकोठा निर्माण गरिएको छ । ५० वटा विद्यालयमा शौचालय निर्माण गरिएको छ । १२ वटा आइसिटी ल्याब र ११ वटा विज्ञान प्रयोगशाला निर्माण गरिएको हो ।

स्वास्थ्यमा नवीनतम योजना

स्वास्थ्य क्षेत्रमा मातृ मृत्युदर, बाल मृत्युदर, कुपोषणलगायतका समस्यालाई सम्बोधन गर्न पोषण विशेष कार्यक्रम सञ्चालन भइरहेको

छ । क्यान्सर, मुटु भन्धन फेर्न र मृगौला प्रत्यारोपणजस्ता उपचारमा विशेष आर्थिक सुविधा प्रदान गरिएको छ । मानसिक स्वास्थ्य योजना स्वीकृत गरि कार्यान्वयनमा ल्याइएको छ भने मृगौलाको डायलासिस सेवा विस्तार भएको छ । ३ हजार ८ सय ५१ जना जटिल रोगबाट पीडित बिरामीलाई आर्थिक सहायता प्रदान गरिएको छ । आर्थिक अवस्था कमजोर भएका बिरामीलाई लक्षित गरी उपलब्ध गराइएको यो सहायता उपचारको पहुँच विस्तारमा महत्वपूर्ण रहेको प्रदेशको स्वास्थ्य मन्त्रालयले जनाएको छ ।

त्यस्तै, ८० वर्षभन्दा माथिका ३९ हजार १ सय ७५ जना ज्येष्ठ नागरिकलाई घरमै गएर स्वास्थ्य सेवा प्रदान गरिएको छ । मोबाइल स्वास्थ्य सेवा टोलीमार्फत वृद्धवृद्धाहरूलाई सहज रूपमा घरमै स्वास्थ्य परीक्षण तथा परामर्श उपलब्ध गराइएको हो । प्रदेशभरका सामुदायिक विद्यालयमा अध्ययनरत ५२ हजार ४ सय ६५ जना किशोरीहरूको रक्त परीक्षण गर्दा ४१ प्रतिशतमा रक्तअल्पता (एनिमिया) देखिएको पाइएको छ । यसपछि आइन र फोलिक एसिड वितरणलाई पुनः सशक्त बनाउँदै आवश्यक औषधीउपचारको व्यवस्था गरिएको छ ।

यसैबिच, बालस्वास्थ्य क्षेत्रमा पनि ठोस उपलब्धि हासिल भएको छ । ७५ हजार ६ सय ३५ जना बालबालिकालाई पूर्णखोप प्रदान गरिएको छ । नियमित खोप अभियानमार्फत बालबालिकाको रोग प्रतिरोधात्मक क्षमता वृद्धि गरिरुका साथै खोप कार्यक्रमको प्रभावकारिता अभ्रम मजबुत भएको जनाइएको छ ।

खेलकुद, विपद् व्यवस्थापन, पर्यटनमा प्राथमिकता

युवा तथा खेलकुद क्षेत्रमा उर्जरसिंह रांशाला निर्माण प्रक्रियालाई अघि बढाइएको छ । प्रदेशस्तरीय खेलकुद प्रतियोगिताहरू सफलतापूर्वक सञ्चालन गरिएका छन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

लुम्बिनीका तराईका जिल्लामा 'नक्कली' मल छ्यापछ्याप्ती

भैरहवा । लुम्बिनी प्रदेशका तराईका जिल्लाहरूमा खुल्ला सीमा नाकाको फाइदा उठाउँदै कुनै मापदण्ड नभएका 'नक्कली' युरिया र डीएपी मलहरू भित्रिएको पाइएको छ । यस्तै, खुल्ला नाकाबाट प्राङ्गारिक मलका नाममा पनि अवैध मल भित्रिरहेको छ । धान रोपाईंलाई लक्षित गरी भारतबाट भित्र्याइएका यस्ता मल कति गुणस्तर छन् ? भन्नेबारे कहीकतै परीक्षण गरिएको छैन । खासगरी रुपन्देही, पश्चिम नवलपरासी, कपिलवस्तु, बाँके र बर्दियामा 'नक्कली' मल खुलेयाम भित्र्याएर किसानलाई चिक्की गरिरहेको स्वयं किसानहरू बताउँछन् । नक्कली मल तराईका जिल्लाका गाउँगाउँ छ्यापछ्याप्ती भेटिन्छ ।

कृषि मन्त्रालयबाट अनुमती नै नलिई भन्सार कार्यालयबाटै मल भित्रिरहेको मल उद्योगी बताउँछन् । नेपाल सरकारको नीतिभन्दा बाहिर गएर केही व्यवसायीहरूले भन्सार नाकाबाटै सोइल कन्डिसनर, रक फस्फेट प्रोम मल (पी २ ओ ५) १० प्रतिशत जस्ता मलहरू भित्र्याइरहेका छन् । यस्ता मलमा भन्सार शुल्क र मूल्यअभिवृद्धि कर नै नलिई भित्र्याइएको नेपाली मल उद्योगको दाबी छ ।

रुपन्देहीको रोहिणी गाउँपालिका-४ मा नेपालमै पहिलो

दानेदार अर्गानिक मल उत्पादन गर्दै आएको ग्रोमोर फर्टिलाइजरका सञ्चालक सिद्धार्थ अग्रवालले मापदण्ड र गुणस्तरहीन मल आयात भइरहँदा सरकारी पक्ष चुप लागेर बसेको जनाए । कृषि विज्ञहरूका अनुसार गुणस्तर नै जाँच नगरिएको मल प्रयोग गर्दा माटोमा अम्लियपना आउने, खेतबारीको माटो कसिलो हुने, उत्पादन र उत्पादकत्वमा हास आउने हुन्छ ।

ग्रोमोरले भन्सार विभागका महानिर्देशकलाई पत्र लेख्दै भन्सार र खुल्ला नाकाहरूबाट आयात भइरहेको मापदण्डविपरीतको मल आयात रोकन आग्रह गरेको छ । 'केही व्यापारीले भन्सार नाकाबाटै स्वीकृतिविना मल भित्र्याइरहेका छन्, जसमा भन्सार र भ्याट पनि लादैन्, महानिर्देशकलाई पठाइएको पत्रमा भनिएको छ- 'यसैक्रममा वित्त ३० महिना अगाडि भैरहवा भन्सार कार्यालयबाट भन्सार तिरेर भित्रिएको मल जिल्ला प्रहरी कार्यालयले पकाउ गरी कृषि कार्यालयमा बुझाउँदा मल आयात गर्ने प्रक्रिया अवैधानिक रहेको भनि जफत गरिएको थियो ।' उक्त कुरा ग्रोमोरले सरकारलाई स्मरण गराएको छ ।

त्यसपछि केही समय यो काम रोकिएता पनि फेरि विभिन्न नाकाबाट आयात र चोरीपैठारीबाट मल भित्रिन सुरु गरेको

अग्रवालले जनाए । 'महानिर्देशक ज्यूसँग विनम्र अनुरोध छ कि यस्ता गलत प्रक्रियाबाट राज्य र जनतालाई नै ठमे गरेर भित्र्याइएको मलखदलाई प्रक्रियागत नै तरिकाले भित्र्याउने वातावरण बनाइदिन आग्रह छ ।'- पत्रमा भनिएको छ ।

ग्रोमोर नेपालकै ठूलो दानेदार प्राणारिक मल उद्योग हो । उद्योगको प्रतिदिन उत्पादन क्षमता २ सय मेट्रिक टन छ । यो उद्योग लुम्बिनी प्रदेश सरकारको कृषि तथा भूमि व्यवस्था मन्त्रालयमा सूचीकृत छ । 'यस उद्योगको उद्देश्य प्राणारिक मलको प्रयोगलाई बढाएर माटोको सुरक्षा र गुणस्तर सुधारसँगै बढ्दो व्यापार घाटा सन्तुलनमा ल्याउनु हो', अग्रवालले भने- 'तर, जथाभावी मापदण्डविनैका मल आयात हुँदा एकातर्फ किसान ठगिएका छन् भने अर्कातर्फ उत्पादनमा हास आइरहेको छ । यसैले अवैध मल आयातलाई तत्काल रोकनुपर्छ ।'

अहिले भारतीय बजारबाट अवैध तरिकाले भित्रिने मल नेपाली बोरामा प्याकिङ गरेको, नेपाली भाषामै स्वदेशी मल लेखिएको र सरकारी मापदण्ड कुनै पालना नगरिएको पाइएको अग्रवाल बताउँछन् ।

» बाँकी ३ पेजमा

सम्पादकीय

अन्ततः रूकुमकोट
सदरमुकाम

सरकारले रूकुम पूर्व जिल्लाको सदरमुकाम रूकुमकोट कायम गर्ने निर्णय गरेको छ । रूकुम पूर्वको सदरमुकामसम्बन्धी विवाद सडकदेखि अदालतसम्म पुगेको हो । अदालतको फैसलापछि आवश्यक प्रक्रिया पूरा गरेर सरकारले रूकुमकोटलाई कायम गर्ने निर्णय गरेर विवादको सहज अवतरण गरेको छ ।

स्थानीय बासिन्दाको भावनामाथि राजनैतिक नेतृत्व खेल्दा विवाद चर्किएकोमा दुईमत छैन । राजनैतिक स्वार्थको जालोमा गोलखाडा कि रूकुमकोट भन्ने विषय चर्किएको हो । कहिले रूकुमकोट त कहिले गोलखाडा कायम गर्ने निर्णयले पूर्वी रूकुमवासीलाई दुई समूहमा बाँड्यो, क्षेत्रीय द्वन्द्वको आगो सल्किएपछि कति समस्या चर्किन्छ भन्ने यो एउटा उदाहरण हो । जातीय र क्षेत्रीय द्वन्द्व कति घातक हुन्छन् भन्ने उदाहरण रूकुम पूर्वको सदरमुकामको विषय हो ।

वि.सं. २०१८ सालमा नेपालमा रहेका ३६ जिल्लालाई बढाएर ७५ वटा बनाएपछि तत्कालीन जाजरकोट र सल्यान जिल्लाको केही भू-भाग मिलाएर रूकुम जिल्ला कायम भएको थियो । त्यसपछि २०१९ सालदेखि २०२९ चैतसम्म जिल्ला सदरमुकाम रूकुमकोट नै थियो । २०३० बैशाखमा यहाँबाट जिल्ला सदरमुकाम हालको रूकुम पश्चिमको सदरमुकाम रहेको मुसिकोटमा सारेको इतिहास छ । यसपछि २०७२ असोज ३ गते जारी भएको नयाँ संविधानले रूकुम पूर्व भाग छुट्टै जिल्लाका रूपमा रहने व्यवस्था गऱ्यो । त्यसपछि रूकुमकोटमा विभिन्न सरकारी कार्यालय उद्घाटन भए । कार्यालय उद्घाटन भएको केही महिनामै २०७४ माघ १५ गते सरकारले जिल्ला सदरमुकाम रूकुमकोटको सड्डा पुथाउत्तरगंगा गाउँपालिका वडा नं. १२ गोलखाडामा हुनेभनेर निर्णय गरिदियो । यहीविन्दुबाट विवाद चर्केर सर्वोच्च अदालतसम्म पुग्यो । अर्कोतिर सरकारको निर्णय कार्यान्वयन हुनुपर्ने भन्दै गोलखाडा पक्षधर दिनहुँ रूकुमकोटमा आन्दोलन गरे, आन्दोलन चर्केर हिंसात्मक बन्यो । सर्वोच्च अदालतमा परेको रिट उपर २०८० भदौ १७ गते तत्कालीन प्रधानन्यायाधीश विश्वम्भरप्रसाद श्रेष्ठसहितको संवैधानिक इजलासले 'यसअघि गरेको सरकारको निर्णय उत्प्रेषणको आदेशबाट बदर भएको' भनेर सरकारका नाममा परमादेश जारी गर्‍यो । उक्त आदेशमा 'पर्याप्त आधार र मापदण्डलाई टेकेर पुनः सरकारले सदरमुकाम तोक्नुपर्ने तथा सदरमुकाम तोक्दा मापदण्ड बनाएर सदरमुकाम सार्ने वा तोक्ने गर्नु' भन्ने आदेश भयो । अदालतको आदेशका आधारमा आवश्यक सम्पूर्ण प्रक्रिया पूरा गरेर जिल्ला सदरमुकामको विषयमा सरकारले निर्णय गरेको छ । रूकुमकोट सदरमुकाम तोक्ने निर्णय गर्नु जति जायज छ, असन्तुष्ट पक्षलाई सहमति र सहकार्यमा ल्याउने काम तहगत सरकारबाट हुनुपर्छ । द्वन्द्वले बलिभएको घाउलाई बढाउनुहुन । नागरिकको कुडिएको मनलाई बिसार्ने वातावरण उचित अभिभावकत्व दिएर मात्रै सम्भव छ ।

रुकुमकोट तीव्र गतिमा शहरीकरण भइरहेको छ । मध्यपहाडी लोकमार्गमा पर्ने यो नयाँ शहरको रूपमा विकास हुँदैछ । शहरीकरणलाई योजनाबद्ध तरिकाले अघि बढाएर भविष्यमा अर्को अस्तव्यस्त शहर बन्नबाट रोक्नुपर्छ । अबको प्राथमिकता योजनाबद्ध विकासको हो ।

विन बहादुर कुँवर

हाले भएको नेक्रपा समितिको केन्द्रीय समितिगत बैठक यही साउन ६ गते मंगलबार साँझको छ । उन बैठकको मूल एजेण्डा आगामी भोलामा हुने भीमफोक विधाना अधिवेशनमा प्रस्तुत संशोधित विधान प्रतिक्रियामाथिको छलफल नै मुख्य थियो । त्यसमा पर्न अझ मुख्य एजेण्डा विगतगत महाधिवेशनमा भएको ७० वर्षे नेतृत्वको हद सीमा अर्घ्य अनि दुई वर्षे अध्यक्षको कार्यकालको थियो । त्यस्तै अर्को विषय पूर्व राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीको एमाले पार्टी प्रवेश अनि पन र कामको विजयवारीको थियो । यी दुवै विषयमा केही छलफल पन पर्न अनि, एमाले अध्यक्ष तथा पन केपी ओलीको ठाडो आदेश र निर्देशनमा ७० वर्षे उमेर र दुई वर्षे कार्यकालको हद ज्याद खारेज गरी अब पन: वर्षौसम्म अर्थात् सास छुट्यनसम्म पन केपी ओली नै उन पार्टीको अध्यक्ष भइरहने ठोका खुलेको छ ।

एप्पाले पाटीयांमा दक्षिणको यो पर्वत नेतृत्वको हाननबाट र लुखचुली अहिले मात्रै देखिएको होइन । पटक-पटक देखिंदै आएको छ । सीपी मैनाले, वावरेन हुँदै माधव, फलनाथ अनि भीम रावल हुँदै विद्या भण्डारीसम्म आएको छ । सीपी मैनालेले छुट्टै दल नेकपा (माले) निर्माण गरी त्यसको नेतृत्व गर्दै आएका छन् भने माधव-फलनाथ र वावरेनले नेकपा एकीकृत (समाजवादी) छुट्टै कम्युनिष्ट पार्टी निर्माण गरी त्यसमा सक्रिय हुँदै आएका छन् । त्यस्तै भीम रावलले छुट्टै राजनीतिक अभियान सञ्चालन गर्दै आइरहेका छन् । तर फेरि अहिले एप्पायामा पूर्व राष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारीको पुनः आगमनले अर्को नयाँ राजनीतिक तस्त्र उपनयन भएको छ ।

भगिन्द पहिलो गौसमा नै हुन्। ठीक यही अहिले
 एमाले पार्टीमा पूर्व राष्ट्रपति विद्या भण्डारीलाई भएको छ।
 केही माहिता पहिलेदेखि विद्याको एमाले प्रवेशको चर्चा हुँदै
 आएको थियो। तत् वर्ष नै पार्टी सदस्यको पुनः नवीकरण
 भइसकेको भनिएको थियो। तर अहिले यही आगामी हुने
 भनिएको पार्टी विधान अर्धवेधनलाई भण्य नजस्तै द्वि विद्या
 भण्डारीले आफ्नो विधान पुरोगमनको इच्छा आकांक्षालाई
 प्रकट रुपाय गरि सारिन्। त्यही अनुषङ्ग देखा दिनेश भ्रमण
 भेद्यारलाई तीव्रता पार्ने काम गरिन। पार्टीभित्र र बाहिर
 त्यसले धेरै चर्चा पायो। पक्ष-विपक्षमा धेरै मान्छेका चारणा
 प्रकट भए। तर अन्ततःत्यसलाई यसको केन्द्रीय कमिटीले
 पूर्णबिराम लगाईदिएको छ। हुन त एमालेको फीजोपोली गर्ने
 अन्तिम निर्णय त पार्टी महाधिवेशन नै हो। तर अहिले नै प्रम
 केपी ओलीको ठाडो आदेशमा त्यसलाई तिरस्कार राख्दछौं।
 विद्याको पार्टी सदस्य बन्ने इच्छालाई रोकियो। एउ प्रकारले
 पूर्व राष्ट्रपतिको पदीय हैसियतलाई तिलाञ्जलि दिँदै पुनः
 एमाले पार्टीमा नै पुनर्संस्थापित हुने विद्याको चाहनालाई प्रम
 ओलीले ठाडो हस्तक्षेप गरी उनलाई अब घर न घाटोको
 बनाई स्वच्छलले छाडिसकेको छु। अब फेरि एमाले
 दलको साधारण सदस्यको हैसियत नै नपाएपछि भण्य त घर
 न घाटोको। अब विक्तय विद्याका अगाडि अर्को नयाँ दल
 निर्माण गर्ने कि अर्को कुनै दलमा प्रवेश गर्ने वा प्रम ओली
 सभा आत्मसमर्पण गर्नुभन्दा अरु विकल्प नै देखिदैन।

यो एमाले केन्द्रीय समितिको बैठक सकिएपछि लगायै विद्रोह भण्डारीले आफूलाई निवासमा पक्राव भेट्याउ गरी त्यो निवासको खुलेर विद्रोह गरिन् । चुनौती भएँ होइन आफूनी पक्षमा बोल्ने नेताहरुलाई प्रण अलीको धम्की र काबुवाही नै चुनौतीप्राति आक्रोश व्यक्त गर्दै अब पछि फर्कने, कुत्र लागि बस्ने अस्थायी नै छैन । खुलेँले त्यसको प्रतिकार गर्दै अघि बढ्ने भण्डारीले भने प्रण अलीसमार्थ आत्मसमर्पण होइन, संघर्ष नै गर्ने चुनौती प्रस्तुत गरेको छ्न् । निचरय नै विद्रोह गर्ने अधिकार उन्मा पनि छ । केपी ओलीको डैकम र आधिपत्यकाकादको प्रतिकार भने स्वयं फलामले फलाम काँच्ने भने जस्तै कुनै

बाचुञ्जेल पार्टी नेतृत्वमा रहिरहने दुई वाम नेता

बेलाका यी दुई लाल जोडी विद्या- ओलीबिचको यो फाटो र
द्वन्द्वले भविष्यमा कस्तो रुप लिने हो ? हेर्न बाँकी छ ।

पूर्व राष्ट्रीय विद्या भण्डारीले त्यस्तो के अपराध गरिनु जुन पूर्व भण्डारीको सबै त्यागमग्न पाउने सुख, सुविधा, भत्ता, मान मर्यादाको हित त्यागिनु र पुनः एमाले पार्टी नै सदस्य भई देश र जनताको हित, प्रगति र समृद्धिका लागि केही सहयोग र योगदान गर्ने चाहना राख्नु अनि त्यो गर्न नदिने प्रम ओलीको निर्देश र आदेशप्रति मतभक्तक भई बस्ने एमाले केन्द्रीय सदस्यहरुको यो समर्थन र सहयोग ओलीले भने गरेको भोलो दलाली र चाकडीकै परकाष्ठ हो । तर विद्याले के बुझ्नु पड्यो भने यो सामन्ती दलाल र नेहरूशाही बुर्जुवा राज्य सत्ताको चरित्र नै यस्तो हो जसले पनि बलेको आगा ताप छाउनु । ओलीको चाकडी र सत्ता बलै एमाले पर्यै जसो नेता कार्यकर्ताहरुकै यो प्रवृत्ति हो । हिजो मदन भण्डारी र विद्यालाई हाई हाई गराउने यो एमाले उपात अब ओली कै नेतृत्व, युवा र निर्दोषलाई यदुका लागि बाईबाई गर्ने यो नाछ, छोट, घृणा र विरोधबाट नै निश्चित छ । त्यसको सुक्रात मदन भण्डारीको स्मृति दिवसका अवसरमा प्रम ओलीले मदन भण्डारीको चरित्रमाथि अनायक बेमौसमको बाजा जुन बहुपत्नीको श्रीमान भएको र सहकारी भ्रमक हिनानिमा गरेको जस्ता भनाइ प्रकाट गरेर सत्य प्रष्टक गरेको छ ।

आखिर शत्रु ने दुष्मन खोजन अन्तर्गत पार्सी ईसाई के प्रति पनि जानु पर्दैन । आफैभित्र आफूने हितहीनहरूबाट ने त्यसको दुष्मनी र धोखा हुन्छ । कुनै बेलाका एमालेका दुई लाल जोशी ओली-विद्याजीहरूको यो दुष्मनीले एमाले पंथिमा दूले तत्त्र सिर्जना गरेको छ भने विद्या माथि दुईटा राजनीति संकट पैदा गरेको छ । यही दैनिक लुम्बिनी प्रबिनका मले लेखेको एउटा जमलामा दुई भाषा मिलि सभ सम्मने आसय अन्ततः अब एमाले पार्टीमा विद्या-ओली बीचको यो धोका पडनजवाब स्पष्ट भएको छ । आखिर हिजो को कहैं कतौ पढ र जिम्मेवारमा थियो त्यसको आधारमा सकेको पनि मूल्यांकन हुँदैन । बरु हिजो उसले के गयो र अब उसले के गर्छ र गनका लागि अग्रसर छ भनेमा मूल्यांकन गरिनु पर्छ । विद्याको हिजो जुन पार्टी जिम्मेवार राष्ट्रपतिको थियो । एमालेको पार्टीको निर्माण थियो । आफ्नै एकाएक आकाशबाट भरे जस्तै मिलेको पद होइन । विगत र वर्तमानमा पार्टी मूल्यांकनको आधारमा थो भएको थियो । अब उक्त राष्ट्रपतिको कार्यका सकिएको दुई वर्षपछि पुनः पार्टीमा सक्तिन हट्नुभन्दा यो गर्न नदिने एमालेको एउटा कम्पनीको नियतमा ने छोड छ । विद्यालाई मौजूद सदस्यता ने नदिने ओलीको त्यो ठाडो आदेश वर्तमान मौजूद साधनविचारकद्व । उनैको । यो भन्दा पनि अरु ठोको व्यक्तिको नैसँगिक स्वतन्त्र मौलिक अधिकारमाथिको हस्तक्षेप हो । मानौं ओली पार्टीका भगवान हुनु उनीको बोली सबै देवत्व सदस्य र आदेश हो जसलाई विरोध गर्ने अधिकार कसैलाई छैन, गरे त्यसलाई दण्डित पारिन्छ ।

कुनै बेला दारबारीया तानाशाहहरूले भनेर गर्थे सबै पंच नेपाली र सबै नेपाली पञ्च । ठीक आज भएमा पार्टीभित्र पनि ओली भनेर नै एमाले र एमाले भन्नु नै ओली भनेर भोजान किर्दैन गाड्नु थालेको हो । स्वयं प्रम ओलीले नै भनेर गरेका छन्, ओली विनाको एमालेको वर्गन गर्न सकिन्न । उसो भए कुनै कारण ओलीबाट उती वा निम्न भए के एमालेको अस्तित्व नै खतरा हुने हो त ? त्यसो हो भने अहिले एमाले पार्टी पार्टी नै रहेन । त्यो केवल ओलीको निजी कम्पनी नभै ओलीकै ब्रान्डमा सञ्चालित व्यक्तिवादी पार्टीभन्दा

केही फरक न देखिन्छ । कुनै बेला काठमाडौंको खुला टुँडिखोलाबाट तत्कालीन राजा वीरेन्द्रलाई हाँक दिँदै मदन भण्डारीले भनेका थिए-राजाले राजनीति गर्न भए त्यो श्रृंखला फुकाउली खुला मैदानमा आइ बसिस्सुपन म खुल्ला प्रतियस्पर्धा गर्न तयार हु । त्यस्तै अहिले पनि काँग्रेसी सभापति देउवा र एमाले अध्यक्ष ओलीले पूर्व राजा ज्ञानेन्द्रलाई खुल्ला पार्टी देखाई दार्ने गरी राजनीतिमा आउनु चुनौती गरेको हुन् । तर अखिले फेरी आफ्नै पार्टीको पूर्व उपाध्यक्ष विद्या भण्डारीले आफूले खाइआइएको राम्रन, भान, मान मयादा सबै पल्टिआगरी पुनः पार्टीमा फर्किन्छुभन्दा त्यो गर्न रोक लगाउने एमाले ओली र उनका भोले दलालहरुको यो कदम नाबो र निरक्षर फासिवादी शैली हो । राजनीतिक रुपमा प्रतियस्पर्ा गर्नुभन्दा यस्ता केही भुना मसिना अड्चन र काँथत राजनीतिक सामानका फुटा अघि सारेर त्यसबाट परिन्छु एमालेले भनेने गरेको जबजको मूल सिद्धान्त राजनीतिक प्रतियस्पर्ाबाट भाग्ने र पछिने पश्यन्छ दाउँ मात्र हो । नत्र भने विद्या पार्टीमा आउँदा स्वगत गर्दै उनको चाहना मिलिमाथप सहकाय गर्नु वा व्यकिगत र राजनीतिक प्रतियस्पर्ाको मे कोखोजेको हो ? त्यही अणुसजु पाँदा भइहाल्थ्यो । तर ओलीको मन व्यवहार त्यस्तै छैन माथि भने जस्तै जंगली हिम्मत पशु सिंह र बाघको जस्तै छ आफू अगाडि त्यस्तो कोही नआउनु आफ्नै सर्वेसायन र सबै कोही सभ्य र कामान्दा मात्र होउन । राजनीतिक प्रतियस्पर्ा गर्न डराउनु सामती, निरक्षरताकै उजग हो ।

समग्रमा भन्दा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको विचार र इतिहास नै यस्तै छ। मिलाेकी कही नबसे। राजनीतिाक प्रतिसाधनाबन्दा व्यक्तिगत माली धरोराज, खुरामाली, जाेचमाली र शब्दनन्त मात्रै गरिरहने। एकले अखिलाेले देखिनसहने। त्यस्तै नेताहममध्ये पहिलो बगेवृद्ध नेता क.मोहन विक्रम सिंह हुन भने अर्को फुच्चे नेता क.केपी ओलीमा देखिदछ। के जाति अरिजाल खाए बढ्थो खाए भुम्ने बास्ता विद्याको भए। राजनीतिाक चुगुरीलाई ओलीले के टेल्न। मोहन विक्रमले पुष्पलाल, भूपाली, निर्मल लामा, मोहन वैद्य र प्रणुज साथै बाबुराम दिनाराज अनिमाम सतबहादुर नेपाली र कृष्ण पौडेल जस्ता धेरैलाई धपाए। अब नेपाली कसको आउँदछ ? जीवनामा बाबुज्जेल त्यही खेल चलिाहन्छ क. मोहन विक्रमको। नौ दशक अमेर काटिसम्बन्ध पनि पार्टी नेता भई नहने। सामाना लागेको बानी कही पनि नजानी ? ठीक यस्तै पछि अब फुल्ने पार्टीमा क. ओलीले थाप्नेदछ। ओलीले पनि सीपी, भूपालमा, माधव, रामदेव, भीम रावल यतिम्मम कि प्रणुजलाई समेत धपाए। अब पालो विद्याको। उमेर ७४ वर्ष भयो तर अब २०, २५ वर्ष एमाले नेतृत्वका काम कसैले नग्वाहे हुन्छ भन्ने छन, ओली। उमेर वर्षले र काम बग्वहारेले अब ओली मदन पथबाट विस्तारै मोहन विक्रम पथमा लम्किदै छन। बाबुज्जेल पार्टीको सत्तामा भई रमाइरहने शीर्ष दुई नाम नेता क. मोहन विक्रम र क. ओली विद्यादेई बघाई र सुकसाताको शुभकाम। तर पूर्व राष्ट्रपति विद्यादेवीप्रति भन्ने सहानुभूति माथि भनेजस्तै विद्रोह गर्ने जनताको अधिकार हो। हुन त विद्या पनि कुन बारीकी मूल हुन र त्यही एमाले बारीकी त्यही मदन भण्डारी, मोहन विक्रम, माधव अनि पछिल्लो कामाना यिनै ओलीद्वारा पालित, पोषित र संरक्षित नै त हुन। तै पनि एमाले ओली नेतृत्वको त्यो एकममा व्यक्तिवादी अधिनायक फासिवादी चरित्रकाविरुद्ध विद्याको आगामी काम कारवायको कसको हुनेछ ? त्यही आधारमा उनको समर्थन वा विरोध गर्दा नै राम्रो हुनेछ।

पानी तथा किटजन्य रोगको जोखिम बढ्दै, कसरी जोगिने ?

डा.शेरबहादुर पुन

वर्षातमा पानांजन्य तथा कटिजन्य रोगको जोखिम बढ्दै जान्छ । यतिबेला स्थावरोकोको पनि जोखिम समेत बढ्ने भएकोले यी रोग लाग्ने कारणको पहिचान गरी त्यसै अनुसार सर्तकता अपनाउन जरूरी छ । अहिले वर्षायामको सुरुवात मात्रै भएको छ । यतिबेला भाडापस्त्राला धेरै देखिएको छ । यतिबेला रोगमा लाग्नुको टोकाइबाट डेगुको संक्रमण यो समयमा बढ्ने गर्छ ।

गत वर्ष जापानिज् इन्फेलाइटिस्बाट नेपालभर १ दर्जनभन्दा बढीको मृत्यु भएको थियो, यस वर्ष त्यही क्रम बढ्छ कि भन्ने डर पैदा गरेको छ । यसका लागि समस्याको पहिचान तथा समाधानको खोजीनीति गर्न आवश्यक छ । धेरै समयपछि गत वर्ष जापानिज् इन्फेलाइटिस्बाट यति धेरैको मृत्यु भएको थियो ।

मनसुनको समयमा बढी देखिने समस्यामा भाडापखाला पर्छ। यसका साथै ज्वरो, हैजा, टाइफाइड लगायतका रोग पनि देखिने गरेका छन्। हाल शुक्रराज अस्पतालमा सर्पको टोकाइका बिरामीहरू बढी छन्। त्यसका साथै डेंगु, भाडापखालाका बिरामीहरू फाटफुट रुपमा देखिएका छन्, धेरै भने छैन।

डेंगु

मनसुको समयमा लामखुट्टेको संख्या निकै बढ्ने गर्छ। यसले विभिन्न रोग सार्छ। यस समय विशेष गरी डेंगुको जोखिम रहन्छ। लामखुट्टेलाई घरघरपर आउन नदिनाका लागि सरसफाइमा ध्यान दिनुपर्छ। घरघरपारीको वातावरण सफा राख्ने, खाल्डाखुल्डी पुर्नेलागायत काम गर्न सकिन्छ। त्यस्तै, लामखुट्टेको टेकाबाट बच्न फुलको प्रयोग गर्न, शरीरमा मस्युटो रिपेलेन्ट लगाउने गर्नुपर्छ। फल फलित भएका कपडा लगाउनु राम्रो हुन्छ।

ज्वरो

ज्वरो विभिन्न रोगको लक्षण हुन सक्छ। मुख्यतः यस समय धेरैमा टाइफाइड हुने जोखिम रहन्छ। त्यहीकारण खानपानमा ध्यान दिन जरूरी छ। अत्यधिक ज्वरो आएमा नजिकको स्वास्थ्य संस्थामा गएर चेकजाँच गर्नुपर्छ।

भाडा-पखाला

भाडा-पखालाको मुख्य कारण दूषित पानी र खराब खानपान हो । दूषित पानीले विभिन्न संक्रमण फैलाउन सक्छ । वर्षाको समय ढल वा अन्य फोहोर मिसिएर पानीको मुहान फोहोर हुन सक्छ । जसले भाडा-पखालाको संक्रमण फैलाउने जोखिम रहन्छ । त्यहीकारण उमालेको वा निर्मलीकरण गरेको शुद्ध पानी मात्रै पिउनुपर्छ ।

फुड पोइजनिङ

यस मौसममा देखिने अर्को समस्या फुड पोइजनिङको हो । त्यहीकारण बासी खाना, भिँगा भन्किएको वा दूषित खाना खानुहुँदैन । ताजा र राम्ररी पकाइएको खाना खानुपर्छ ।

मनसुनजन्य रोगबाट बच्ने उपाय

यस्ता रोगहरुबाट बच्ना लागि पहिला यी रोग लामे स्रोतहरुको पहिचान गर्नुपर्ने छ । पानीजन्य रोग लाम्प नदिनका लागि स्वच्छ, सफा र किटाणुसहित पानीको सेवन तथा डेंगुबाट जोगिन लाम्पखुट्टेको टोकाइबाटावधि जोगिन आवश्क छ । त्यसका लागि लाम्पखुट्टेको लार्वा नष्ट अभियानावधि सक्कारी स्तरबाट नै चलाउन आवश्क रहेको छ । हावाजन्य रोगबाट बच्नाका लागि घरबाहिर निस्कदा अनिवार्यरूपमा मास्क लगाउनुपर्छ ।

डेंगू नियन्त्रण कसरी गर्ने ?

सरकारलाई विगतका वर्षहरूमा जस्तै लामखुट्टेको लाभार्थी नष्ट अभियान चलाउनुपर्ने हुन्छ ।

नेपालीहरूमा डेङ्गु चेतावनीबारे व्यापक प्रचार प्रसार गर्न आवश्यक रहेको छ । नेपालीहरूमा डेङ्गुलाई हल्का रोगका रूपमा लिने प्रचलन छ । डेङ्गु भइसकेपछि पनि दैनिक कामलाई निरन्तरता दिँदै आफूखुसी औषधीपछि लागेर प्रचलन रहेको देखिन्छ । डेङ्गु भइसकेपछि चिकित्सकको परामर्शमा मात्रै औषधी खानुपर्छ भन्नेबारे व्यापक जनचेतना फैलाउनुपर्ने हुन्छ । चिकित्सकको परामर्श बिनाको औषधी सेवन घातका पनि हुनसक्छ ।

सरकारले मनसुनजन्य रोगबारे जनचेतना बढाउनका लागि व्यापक काम गर्नुपर्ने हुन्छ । त्यसका साथै रोग बढेमा समयमै उपचारको व्यवस्थापन गर्नुपर्ने हुन्छ ।

(सरुवा रोग विशेषज्ञ डा. शेरबहादुर पुनसँग लक्ष्मी चौलागाईंले गरेको कुराकानीमा आधारित)

९८६९७८९२७५, ९८००७६०६२२

अलपत्र पुल: भैरहवा-लुम्बिनी सडक खण्डमा अवस्थित दानव नदीको पुल। वर्षौंदेखि निर्माणको काम भए पनि अझैसम्म सम्पन्न हुन सकेको छैन। तस्विर: मोहम्मद हबिब/भैरहवा

बानेथोक भञ्ज्याङ्का घरघरमा धारा

प्रकाश डोटेल

स्याङ्जा

स्याङ्जाको भीरकोट नगरपालिका-३ बानेथोक भञ्ज्याङ्की पूर्णकला एसकेले उमेरले ५५ पुगिन्। ५५ वर्षको उमेर कटाएकी एसकेलाई पानीको चिन्ताले कहिल्यै छाडेन। छोराछोरी हुर्केंबढे, दुःख सुख कमाइ खाने भए पनि उनलाई पानीको पिरलो थियो नै। बिहान सबै पानी बोक्न खोल्साखोल्सी र कुवा खोज्दै हिंड्नुपर्ने बाध्यता पछिल्लो समय हटेर गएको उनले सुनाइन्।

एसकेको त्यो चिन्ता र पिरलो सानो खोल्सा लिफ्टिङ् खानेपानी योजनाले अन्त्य गरिदिएको छ। अहिले घरघरमा मिटरसहित धारा जडान भएपछि उनी खुशी छिन्। स्थानीय ४७वर्षीय सीता दमै पानी बोक्ने दुःखका दिन सम्झदै भन्छिन्-‘पहिले अतिनै गाह्रो थियो, ढोकोमा पानी बोकेर एक घण्टासम्म पैदल हिंड्नु पर्थ्यो अहिले त आँगनमै पानी थान्न पाइएको छ।’

योजनाबाट बानेथोक भञ्ज्याङ्का १ सय ५० घरपरिवारका भण्डै ५ सय सदस्यमा खुशी छएको छ। गण्डकी प्रदेश सरकार, भीरकोट नगरपालिका र जनश्रमदानबाट सानो खोल्सा लिफ्टिङ् खानेपानी योजना सम्पन्न भएपछि गाउँका करिब १ सय ५० घरघुरीमा शुद्ध खानेपानीको सुविधा पुगेको छ।

गाउँमा पानी वितरण गर्न ५ वटा टंकी निर्माण गरिएको छ। १५ हजारका ३ वटा, २५ हजार र अर्को ३० हजार लिटर क्षमताका पानी टंकी निर्माण भएका छन्। भीरकोट नगरपालिकाका नगरप्रमुख गोविन्दकुमार कर्माचार्यले खानेपानी योजना सम्पन्न गर्न ७ वर्ष लागेको सुनाए। उनले भने- ‘भञ्ज्याङ्गमा अधिकांश दलित र जातजातिको बाक्लो बस्ति छ, योजनाबाट उनीहरू नै लाभान्वित भएका छन्।’

नगरप्रमुख कर्माचार्यले सानो खोल्सा लिफ्टिङ् आयोजना पालिकाको गौरवको आयोजना भएकाले प्राथमिकताका साथ बजेट विनियोजन गरेको बताए। आर्थिक र प्राविधिक कारणले ढिला भए पनि स्थानीयको

खानेपानी समस्या समाधान गर्न आफूहरू सफल भएकामा कर्माचार्य पनि उत्तिकै खुशी छन्। २ सय मिटर भर्तीकल र ७ सय ५० मिटर होरिजेन्टल उचाइमा सानो खोल्सा मुहानबाट पानी लिफ्टिङ् गरेर गाउँमा वितरण गरिएको छ।

भीरकोट नगरपालिकाले २०७५ सालमा सुरु गरेको योजनामा नगरपालिकाको करिब १ करोड लगानी भएको नगरपालिकाका योजना शाखा प्रमुख यामप्रसाद रेग्मीले बताए। गौरवको आयोजना भएकाले ७ वर्षसम्म निरन्तर बजेट विनियोजन गरेको योजनामा प्रदेश सरकार र स्थानीयको जनश्रमदान गरी भण्डै २ करोड लगानी भएको रेग्मीले जानकारी दिए।

खानेपानी तथा ससफाई डिभिजन कार्यालयद्वारा ६ करोड ७० लाख बजेट लामै अनुमान गरिएको योजना स्थानीय सरकारले करिब २ करोडभै सम्पन्न गरेको छ। निवर्तमान नगरप्रमुख छार्याराम खनालले बजेट लागतअनुमान धेरै भएपछि समयमा सम्पन्न नहुने ठानेर स्थानीय सरकारकै पहल र लगानीमा खानेपानी योजना सुरु गरेको सुनाए।

खानेपानी कार्यालय र नगरपालिकाको पहलमा बानेथोककै सान्नीचौर दलित बस्तीका करिब ६० घरपरिवारमा खानेपानीको सुविधा पुर्‍याएको वडाध्यक्ष केशरबहादुर खड्काले बताए।

ए क आधारभूत विद्यालय र ६० घरपरिवार दलित बस्तीले भोग्दै आएको सास्तीलाई सान्नीचौर खानेपानी योजनाले अन्त्य गरेको खड्काले जानकारी दिए।

१७ जनाले लिए गैरआवासीय नागरिकता

पाल्पा। पाल्पाबाट एक वर्षमा १७ जनाले गैरआवासीय नेपाली नागरिकता प्राप्त गरेका छन्।

जिल्ला प्रशासन कार्यालयका प्रमुख जिल्ला अधिकारी तोयनारायण सुवेदीका अनुसार आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा १७ जनाको गैरआवासीय नेपाली नागरिकता जारी गरिएको हो। उनका अनुसार नेपाल नागरिकता (तेश्रो संशोधन) नियमावली, २०८०’ लागू भएपछि गैरआवासीय नेपाली नागरिकता प्रमाणपत्रको नयाँ व्यवस्था सुरु भएको थियो।

“सम्बन्धित वडाको सिफारिससहितको निवेदन, नेपाली नागरिकता त्याग गरेको प्रमाण/नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्र, विदेशी मुलुकको नागरिकता वा नागरिक भएको प्रमाण, हाल नागरिक रहेको मुलुकबाट लिएको राहदानीको प्रतिलिपिसहितका कागजात पेस गरेमा सम्बन्धित प्रशासन कार्यालयबाट गैरआवासीय नेपाली नागरिकता प्रदान गर्ने व्यवस्थाअनुसार गैरआवासीय नेपाली नागरिकता प्रदान गरिएको हो।”- प्रजिअ सुवेदीले भने।

गैरआवासीय नेपाली नागरिकताको प्रमाणपत्रको हकमा राजनीतिक तथा प्रशासनिक अधिकारबाहेक सम्पूर्ण अधिकार प्रयोग गर्न पाउने व्यवस्था रहेको उनले जानकारी दिए। उनले भने- ‘गैरआवासीय नागरिकताको बारेमा चासो राख्दै विदेशमा रहेका नेपाली तथा उहाँहरूका आफन्त कार्यालयमा आउने गर्नुभएको छ।’

प्रजिअ सुवेदीका अनुसार यो नागरिकता लिन वडाको सिफारिस लिई अनुसूचीमा उल्लेखित फाराम भरी प्रमुख जिल्ला अधिकारीबाट शपथग्रहण गर्नुपर्ने व्यवस्था छ। “नेपाली नागरिकता त्याग गर्नुपर्छ।

तोकिएको ढाँचामा फाराम भरेपछि गैरआवासीय नेपाली नागरिकता जारी हुन्छ। अरूको नागरिकताको किसिममा वंशज हुन्छ भने एनआरएनएको हकमा गैरआवासीय नेपाली लेखिन्छ।”-उनले भने।

नागरिकता सार्क मुलुकबाहेकका गैरआवासीय नेपालीले पाउँदै आएका उनले जानकारी दिए।

जिल्ला प्रशासन कार्यालय पाल्पा र इलाका प्रशासन कार्यालय रामपुरबाट एक आर्थिक वर्षमा १८ हजार नौ सय ६२ वटा वंशजका आधारमा नागरिकता जारी भएका प्रमुख जिल्ला अधिकारी सुवेदीले बताए।

उनले यी दुई कार्यालयबाट छ हजार ९९८ वटा नागरिकता प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि जारी भएका जनाउँदै जिल्ला प्रशासनबाट १७ जनाले नागरिकता त्याग गरेका र १२ जनाले वैवाहिक अङ्कित नागरिकता लिएका उल्लेख गरे।

दुई वर्षको अवधिमा ६ सय ३७ उद्योग खारेज

गौरीशंकर जयसवाल

परासी

पश्चिम नवलपरासीमा उद्योग खारेज गर्ने संख्या बढ्दै गएको छ। धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय नवलपरासीमा उद्योग व्यवसाय नयाँ दर्ता संख्याभन्दा खारेज गर्ने संख्या बढ्दै गएको हो।

जिल्लामा धरेलु कार्यालयमा ०८१/०८२असार मसान्तसम्म ७ सय ३ वटा उद्योग वाणिज्य फर्म व्यवसाय दर्ता भएकोमा जसमध्ये ३ सय ८० उद्योग र वाणिज्य फर्म गरी खारेज भएको धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालय नवलपरासीका अधिकृत एवम् सूचना अधिकारी कृष्ण काफ्लेले जानकारी दिए।

उनकाअनुसार गत वर्ष ०८०/०८१ मा ९ सय ३७ वटा उद्योग व्यवसाय दर्ता भएकोमा २ सय ५७ उद्योग खारेज भएको सूचना अधिकारी काफ्लेले बताए। नवलपरासीमा दुई वर्षको अवधिमा ६ सय ३७ वटा उद्योग वाणिज्य फर्म खारेज भएको धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालयको तथ्याङ्कमा उल्लेख छ।

उद्योग वाणिज्य फर्म खारेज हुनुको प्रमुख कारण बैंकको चर्को व्याज तिर्न नसकेर र व्यवसायहरू नचलेको तथा आर्थिक मन्दीले उद्योग व्यवसाय

खारेज गर्नेको संख्या बृद्धि भएको हो।

कार्यालयले ०८१/०८२ मा कुल राजस्व ८८ लाख १७ हजार ३ सय ६७ रुपैयाँ संकलन गरेको छ। गतवर्ष ०८०/०८१ असार मसान्तसम्म ८१ लाख ५८ हजार तीन सय ७० रुपैयाँ राजस्व संकलन भएको धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालयले तथ्याङ्क उल्लेख गरेको छ। गतवर्षको तुलनामा यसवर्षको ८ प्रतिशत राजस्वमा संकलनमा बृद्धि देखिएको छ।

जिल्लामा यस वर्ष २०८१ र ०८२ को असार मसान्तसम्म ७ सय ३ वटा उद्योग र वाणिज्य व्यवसाय दर्ता भएको छ। जसमा ३ सय १७ उद्योग र वाणिज्य ३ सय ८६ गरी ७ सय ३ वटा नयाँ उद्योग वाणिज्य फर्म दर्ता भएको कार्यालयले जनाएको छ। धरेलु तथा साना उद्योग कार्यालयमा गत वर्ष आठ सय ७८ वटा व्यवसाय नयाँ दर्ता भएका थिए।

सबैभन्दा बढी कृषि तथा पशुपालन फर्महरू दर्ता भएका छन् भने वाणिज्यतर्फ किराना तथा खाद्यान्न बिक्री पसलहरू धेरै दर्ता भएका छन्। व्यवसाय दर्ता गर्ने व्यवसायीहरू गत वर्षभन्दा यस वर्ष कम देखिएको छ।

देवदहमा ६२ मुद्दा फछ्यौट

देवदह। देवदह नगरपालिका न्यायिक समितिले यस आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ मा ६२ वटा मुद्दा फछ्यौट गरेको छ। न्यायिक समितिले आर्थिक वर्ष २०८०/०८१ मा २४ वटा मुद्दा र आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को ६५ वटा मुद्दामध्ये ६२ वटा न्यायिक समितिमा दर्ता भएको मुद्दा फछ्यौट भएको न्यायिक समितिका संयोजक तथा उप-प्रमुख विद्यालक्ष्मी गुरुङले जानकारी दिइन्।

पालिकाको उपाध्यक्ष संयोजकत्व संयोजक रहने गरी ३ सदस्यीय न्यायिक समिति गठन गर्न संविधानले अधिकार दिएको छ। आर्थिक वर्ष २०८०/०८१ को २४ वटा मुद्दा र आर्थिक वर्ष २०८१/०८२ को ६५ वटा मुद्दा गरी ८९ वटा मुद्दामध्ये ६२ वटा मुद्दा फछ्यौट भएको संयोजक गुरुङले जानकारी दिइन्।

संयोजक गुरुङका अनुसार २८ वटा मुद्दा मेलमिलापको माध्यमबाट मिलापत्र गरिएको, २९ वटा मुद्दा जिल्ला अदालत जान आदेश दिइएको र ५ वटा मुद्दाको उजुरी फिर्ता गराइएको छ। देवदह नगरपालिकाको न्यायिक समितिमा जग्गा खिचोली, आर्थिक लेनदेन, सार्थ किल्ला, अंश बण्डा, नामसारी, धरेलु हिंसा, मानाचामल, कुटपिट, अभद्र व्यवहार, सम्बन्धविच्छेद, हक कायम, विवाह दर्ता, नागरिकता, जन्मदर्ता जस्ता मुद्दाहरू आउने गरेको उनले जानकारी दिइन्।

स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन २०७४ को दफा ४७ उपदफा १ बमोजिकको १३ प्रकार र उपदफा २ बमोजिमको ११ प्रकारका मुद्दा फछ्यौट गर्न पाउने संविधानले न्यायिक समितिलाई अधिकार दिएको उप-प्रमुख गुरुङले उल्लेख गरिन्।

देवदह नगरपालिकाको न्यायिक समितिमा दर्ता भएको ८९ वटा मुद्दामध्ये २७ वटा मुद्दा प्रक्रियामा रहेको र यस आर्थिक वर्ष २०८२/०८३ मा फछ्यौट गर्ने गरी काम भइरहेको उनले जानकारी दिइन्।

उपप्रमुख गुरुङका अनुसार न्यायिक समितिमा दर्ता भई यस आर्थिक वर्षमा फछ्यौट नभएका मुद्दाहरू केही मेलमिलापको चरणमा रहेको, केही म्याद तामेलीको प्रक्रियामा रहेको केही छलफलको चरणमा रहेका छन्।

देवदह नगरपालिका न्यायिक समितिमा दर्ता भएका मुद्दाहरू अधिकांश मेलमिलापको माध्यमबाट फछ्यौट गर्ने गरेको उनले जानकारी दिइन्। संविधानले दिएको अधिकारअनुसार न्यायिक समितिमा परेको मुद्दा हेर्ने गरेको जानकारी दिँदै केही मुद्दा चुनौतीको रुपमा रहेको संयोजक गुरुङले बताइन्।

न्यायिक समितिमा मुद्दा दर्ता गराएर अन्त्य हिँड्ने गरेको, सम्पर्क नम्बर परिवर्तन गर्ने गरेको, मेलमिलापको लागि बोलाउँदा अफट्यारो मान्ने गरेको समस्या रहेको उनले जानकारी दिइन्। संयोजक गुरुङका अनुसार पहिलो चरणमा मेलमिलाप केन्द्रमा पठाउने गरेको र मेलमिलाप केन्द्रमा सहमति नभए न्यायिक समितिमा बोलाएर सहमतिको लागि छलफल गराउने गरिएको छ।

देवदह नगरपालिकाको १२ वटै वडामा मेलमिलाप केन्द्र स्थापना गरी व्यवस्थापन गरिरहेको जानकारी दिँदै उनले नगरमा अहिले ९४ जना मेलमिलापकर्ताहरूले काम गरिरहेको जानकारी दिइन्। न्याय सम्पादनमा देवदह नगरपालिका अग्रणी रहेको बताउँदै उनले गत वर्ष देवदह नगरपालिका जिल्लामा उत्कृष्ट भएको बताइन्।

सर्पले डसेमा ध्यान दिनुपर्ने कुराहरू ।

- सर्पले डसेका व्यक्ति आत्तिन सक्छन्, सान्त्वना दिऔं,
- आफ्नो नजिक सर्पदंश उपचार केन्द्र कहाँ छ ? जानकारी राखौं,
- सर्पले डसेका व्यक्तिलाई तुरन्त अस्पताल वा सर्पदंश उपचार केन्द्र पुर्याऔं,
- सवारी साधनमा घाईतेलाई बसाएर सर्पले टोकेको ठाउँलाई मिलेसम्म मुटुको सतहभन्दा तल पारी लैजाऔं ।
- भारफूकलगायतका गलत परम्परागत उपचार विधिभित्र नलागौं,
- घरवरिपरी सर्प बस्न सक्ने सम्भावित ठाउँको पहिचान गरी तिनलाई नष्ट गरौं,
- रातको समयमा बुट लगायर टर्च लाईट बालेर मात्र हिडौं,
- घरमा सर्प छिर्न सक्ने प्वालहरू बन्द गरौं,
- भुल लगायर खाटमा मात्र सुतौं ।

सर्पको टोकाइबाट आफू पनि बचौं अरुलाई पनि बचाऔं ।

नेपाल सरकार विज्ञापन बोर्ड

आकर्षक डिजाइन तथा छपाई

सबै किसिमका रंगिन तथा सादा डिजाइनका साथै सम्पूर्ण छपाईको लागि सबै हामीलाई सम्मन्वहोस् !

आइडिया डिजाइनर्स/अफसेट प्रेस

सम्पर्कः
बुटवल-७, पुरानो बसपार्क
(सब्जीमण्डी पछाडि)
यातायात मजदूर संघको भवनमा
फोन:-०७१-५४०२१३ मो.९८५७०३५३८०, ९८४७१२३९५७
E-mail:ideapressbtl@gmail.com

प्रो. मञ्जु एण्ड सन्स फोन: ०७१-५३५३१७७
८८५७०६०३६८, ८८५७०६०३८४

न्यू क्यूमक्यूम ज्वेलर्स

वि.पि. चोक, बुटवल-४, रुपन्देही

स्वदेशी तथा विदेशी डिजाइनका शुद्ध सुन चाँदीबाट बनेका गर-गहनाको एकमात्र विश्वासिलो पसल

पुराना गहनाहरू संग नयाँ गहना साट्नुका साथै खरिद विक्री गर्नुपरेमा हामीलाई सम्मन्वहोस्